

Τούτη τη στιγμή, η σκέψη μου πάει στους πιο κοντινούς μου προγόνους. Στον παππού μου Μιχάλη και στον πατέρα μου τον Γιώργο. Αυτοί οι δύο φυτέψανε βαθειά μέσα στην καρδιά μου τις δυο μεγάλες Ιδέες που καθόρισαν τη ζωή μου: Την Ελλάδα και την Κρήτη. Αυτά τα δύο σύμβολα που ταυτίζονταν με την Ελευθερία και που οδήγησαν τα βήματά μου στον κακοτράχαλο δρόμο της νεότερης ιστορίας μας.

Πάνω απ' αυτούς στέκει το αιώνιο φως των Χάληδων και του Θεοδορομανώλη. Αν ήμουν τράγος, οι πρώτοι θα βάζανε στο ένα μου κέρατο το τουφέκι και ο δεύτερος την Κρητική λύρα. Μουσικός και επαναστάτης. Επαναστάτης μουσικός. Έτσι θέλω να μείνω στη μνήμη των απογόνων μας.

Κι αυτό το θέατρο επιθυμώ να το αφιερώσω στους αγώνες για την ελευθερία και την αφοσίωσή μου στην Τέχνη και στην Μουσική.

Αυτά τα δύο ποτάμια που οι πηγές τους βρίσκονται στα Λευκά Όρη, σμίξανε μέσα μου και με διαπλάσανε ως Επαναστάτη για την Λευτεριά της Πατρίδας και του Λαού μας και ως πνευματικό δημιουργό που το έργο του είναι σφραγισμένο από τις πολιτιστικές παραδόσεις της Κρήτης και της Ελλάδας.

Λίγα μέτρα πιο μακριά από αυτό το υπέροχο θέατρο ήταν το μαγαζί του φραγκοράφτη παππού μου, απέναντι από το δικηγορικό γραφείο του Ελευθερίου Βενιζέλου. Μπροστά μας είναι το λιμάνι με το καράβι που πήρε εθελοντές στους Βαλκανικούς πολέμους τον δεκαεξάχρονο πατέρα μου και τον μεγαλύτερο αδελφό του Πέτρο, που αργότερα τραυματίστηκαν και οι δύο βαρειαί και πότισαν με το αίμα τους τα χώματα της μακρινής Ηπείρου, στο Μπιζάνι μπροστά στα Γιάννενα.

Αυτή η ιστορία με το αίμα με έχτισε για να γίνω αυτός που είμαι, γιατί συμβολίζει την θυσία που οφείλουμε να κάνουμε αν θέλουμε να είμαστε όρθιοι μέσα σε μια πατρίδα ελεύθερη, ανεξάρτητη και γι' αυτό περήφανη.

Δεν υπάρχουν λόγια για να σας εκφράσω τις ευχαριστίες και την συγκίνησή μου γι' αυτό το υπέροχο δώρο που είναι τόσο μεγάλο και βαρύ για να το σηκώσει στους ώμους του ένας θνητός. Για τον λόγο αυτόν προσκάλεσα τις ιερές σκιές των προγόνων μου, για να μοιραστούμε το ασήκωτο βάρος της αγάπης.

Γιατί τέτοια δώρα μπορεί να τα κάνει μια μεγάλη αγάπη απέναντι στην οποία το μεγάλο μου «Ευχαριστώ» είναι φτωχό.

Χανιά,
Μίκης Θεοδωράκης

21.10.2017